

Sygn. akt **XXIII Ga 1564/13**

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Bolesław Wadowski**

Sędziowie: SO Jolanta Stępień - Kordiał (spr.)

SO Tomasz Pałdyna

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2013r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **K. K.**

o zamianę

na skutek apelacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego dla (...) w W. z dnia 31 lipca 2013 r., sygn. akt Wa XIII Ns Rej KRS (...)

postanawia:

oddalić apelację.

XXIII Ga 1564/13

UZASADNIENIE

K. K. wniósł o wykreślenie w oparciu o przepis art. 12 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym danych niedopuszczalnych ze względu na obowiązujące przepisy prawa zawierających wpis o wykreśleniu bez likwidacji całego majątku spółki pod firmą Towarzystwo Zakładów (...). G., J. P., S. (...) z siedzibą w W., zarejestrowanej w Rejestrze Handlowym pod (...), a nadto o ustanowienie na podstawie art. 276 § 1 k.s.h. likwidatora dla w.w spółki w osobie wnioskodawcy. W uzasadnieniu wniosku wskazał, iż spółka została wykreślona z Rejestru Handlowego na podstawie postanowienia Sądu Powiatowego dla W. P., Wydziału Rejestru Handlowego w W. z dnia 21 maja 1954 r. „wobec nieprowadzenia przedsiębiorstwa”, zaś wnioskodawca jest następcą prawnym jednego ze współników – J. P. (2). Spółce przysługiwało prawo własności nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), która została objęta postanowieniami dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy. Aktualnie istnieją niezaspokojone roszczenia wynikające z art.7 ust. 1 dekretu i istnieje możliwość odzyskania nieruchomości bądź uzyskania odszkodowania. W związku z tym zdaniem wnioskodawcy wykreślenie było przedwczesne, aktualny stan wpisów jest niedopuszczalny z mocy prawa i do rozwiązania spółki niezbędne jest wznowienie postępowania likwidacyjnego i ustanowienie likwidatora w celu ukończenia likwidacji.

Od orzeczenia referendarza sądowego oddalające wniosek o zawieszenie postępowania w sprawie z uwagi na toczące się postępowanie spadkowe oraz oddalające wniosek o usunięcie danych niedopuszczalnych i przywrócenie wpisu oraz ustanowienie likwidatora, wnioskodawca złożył skargę.

Sąd Rejonowy dla (...) w W. rozpoznając skargę w trybie art.398²² § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. postanowieniem z dnia 31 lipca 2013 r. oddalił wniosek K. K.. Wskazał, iż wskazywany przez wnioskodawcę przepis art. 12 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym nie odnosi się do danych zawartych w innych rejestrach niż Krajowy Rejestr Sądowy. Spółka, której wniosek dotyczy nie była nigdy do tego rejestru wpisana, a zatem oczywiste jest, że w oparciu o ten przepis nie można wykreślić z innego, zamkniętego już rejestru, wpisów odnoszących się do spółki, w szczególności

polegających na wykreśleniu podmiotu. Również wniosek o ustanowienie likwidatora nie mógł być uwzględniony – wskazany przez wnioskodawcę przepis art. 276 § 4 k.s.h. dotyczy ustanowienia likwidatora w toku trwającego postępowania likwidacyjnego, a zatem odnosi się do spółki istniejącej, której likwidacja nie została zakończona i która nie została wykreślona z rejestru. Skoro zaś „ Towarzystwo Zakładów (...) G., J. P., S. (...) z siedzibą w W. została z rejestru wykreślona to byt jej ustał i jest podmiotem nieistniejący co uniemożliwia ustanowienie likwidatora. Niezależnie od powyższego sąd wskazał, iż wnioskodawca nie wykazał, by spółka była kiedykolwiek w stanie likwidacji. Ujawnienie po wykreśleniu spółki z rejestru składników majątkowych która nie były objęte likwidacją nie uzasadnia ustanowienia likwidatora dla osoby, której byt ustał.

Od powyższego postanowienia wnioskodawca wniósł apelację, błędnie nazwaną zażaleniem. Zarzucił naruszenie przepisów art. 12 ust. 3 oraz art. 24 ust. 4 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym przez ich niezastosowanie a w konsekwencji odmowę wykreślenia z rejestru danych niedopuszczalnych i niezgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy, art. 227 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie dowodów na okoliczności istotne dla sprawy, pomimo zgłoszenia stosownych wniosków dowodowych, art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważania zebranego w sprawie materiału oraz art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nieprawidłowe uzasadnienie zaskarżonego postanowienia. Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku, ewentualnie uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy po rozpoznaniu apelacji na posiedzeniu niejawnym (na podstawie przepisu art. 514 § 1 k.p.c. z którego nie wynika, by był ograniczony jedynie do postępowania w I instancji, na co wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 kwietnia 2013 r., sygn akt III CZP 10/13, który to pogląd sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela) zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna. Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia faktyczne i rozważania prawne sądu I instancji i przyjmuje je za własne. W szczególności trafnie wskazał Sąd Rejonowy w uzasadnieniu skarżonego postanowienia, iż przepis art. 12 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym nie odnosi się do danych zawartych w innych rejestrach niż Krajowy Rejestr Sądowy. Spółka, której wniosek dotyczy nie była nigdy do tego rejestru wpisana, a zatem oczywiste jest, że w oparciu o ten przepis nie można wykreślić z innego, zamkniętego już rejestru, wpisów odnoszących się do spółki, w szczególności polegających na wykreśleniu podmiotu.

Dodatkowo należy wskazać, iż trudno przyjąć, by wykreślenie podmiotu dokonane na podstawie orzeczenia sądu było wpisem niedopuszczalnym, o którym mowa w art. 12 ust. 3 ustawy o KRS. Przepis ten stanowi, iż jeżeli w Rejestrze znajdują się dane niedopuszczalne ze względu na obowiązujące przepisy prawa sąd rejestrowy, po wysłuchaniu zainteresowanych osób wykreśla je z urzędu. W literaturze i orzecznictwie przyjmuje się, że pojęcie „dane niedopuszczalne ze względu na obowiązujące przepisy prawa” obejmuje niezgodność wpisu tak ze stanem faktycznym, jak i z prawem. Jeżeli chodzi o pierwotną niezgodność wpisu z prawem oraz ze stanem faktycznym, to wobec faktu, iż wpis dokonywany jest na podstawie postanowienia sądu, to taka niezgodność może zostać usunięta jedynie w drodze wniesienia środków zaskarżenia od nieprawomocnych orzeczeń, a po ich uprawomocnieniu się – w drodze przewidzianych w postępowaniu cywilnych nadzwyczajnych środków przysługujących od orzeczeń prawomocnych. Uznanie, że pierwotna niezgodność wpisu z prawem oraz ze stanem faktycznym może zostać usunięta w inny sposób niż w drodze wniesienia środków zaskarżenia od nieprawomocnych orzeczeń, a po ich uprawomocnieniu się – w drodze przewidzianych w postępowaniu cywilnych nadzwyczajnych środków przysługujących od orzeczeń prawomocnych, prowadziłoby do wniosku, że w postępowaniu o wpis do rejestru przedsiębiorców nie obowiązuje fundamentalna dla postępowania cywilnego zasada związania sądu prawomocnym orzeczeniem. W konsekwencji bez wzruszenia postanowienia będącego podstawą dokonania określonego wpisu, nie jest możliwe dokonywanie zmian w rejestrze. Te same argumenty przemawiają za niemożnością zastosowania w sprawie niniejszej art. 24 ust 4 ustawy o KRS

Również wniosek o ustanowienie likwidatora nie mógł być uwzględniony – wskazany przez wnioskodawcę przepis art. 276 § 4 k.s.h. dotyczy ustanowienia likwidatora w toku trwającego postępowania likwidacyjnego, a zatem odnosi się do spółki istniejącej, której likwidacja nie została zakończona i która nie została wykreślona z rejestru. Skoro zaś,co jest

niesporne, „ Towarzystwo Zakładów (...). G., J. P., S. (...) z siedzibą w W. została z rejestru wykreślona to byt jej ustał i jest podmiotem nieistniejącym co uniemożliwia ustanowienie likwidatora. Niezależnie od powyższego trafnie sąd wskazał, iż wnioskodawca nie wykazał, by spółka była kiedykolwiek w stanie likwidacji. Ujawnienie po wykreśleniu spółki z rejestru składników majątkowych która nie były objęte likwidacją nie uzasadnia ustanowienia likwidatora dla osoby, której byt ustał.

Pozostałe zarzuty dotyczące naruszenia przez sąd I instancji przepisów art. 227, 233 k.p.c. również nie zasługują na uwzględnienie, stanowią bowiem jedynie polemikę ze stanowiskiem sądu I instancji. Kwestionowanie prawidłowości postępowania sądu w zakresie przeprowadzenia postępowania dowodowego nie znajduje uzasadnienia, w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie wynika z określonej interpretacji obowiązujących przepisów ustawy o KRS, nie zaś z oceny lub braku oceny dowodów.

Mając zatem na uwadze iż apelacja okazała niezasadna, Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. apelację oddalił .